

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.10.2009
KOM(2009) 572 wersja ostateczna

2009/0159 (CNB)

Zalecenie

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do renegocjowanego
układu monetarnego z Republiką San Marino**

UZASADNIENIE

Zawarcie przez Komisję Europejską układów monetarnych z Monako, San Marino i Watykanem miało na celu zapewnienie ciągłości prawnej uzgodnień, jakie obowiązywały wymienione państwa sygnatariuszy z jednej, a Francję i Włochy z drugiej strony przed wprowadzeniem euro.

Dziesięć lat po tym, jak euro zastąpiło historyczne waluty Włoch i Francji znajdujące się w obiegu w Monako, San Marino i Watykanie, Rada zwróciła się do Komisji z wnioskiem o dokonanie przeglądu funkcjonowania układów monetarnych¹. W komunikacie Komisji do Rady zatytułowanym „Sprawozdanie z funkcjonowania układów monetarnych zawartych z Monako, San Marino i Watykanem” zawarto wyniki tego przeglądu². Komisja doszła do wniosku, że przedmiotowe układy monetarne w obecnym brzmieniu wymagają zmian zmierzających do zapewnienia bardziej konsekwentnego traktowania w stosunkach między Wspólnotą a państwami będącymi sygnatariuszami układów monetarnych. Niniejszy projekt zalecenia dotyczącego decyzji Rady określa stanowisko Wspólnoty Europejskiej w toku renegocjacji układu monetarnego z Republiką San Marino.

Komisja wnioskuje o renegocjowanie i wprowadzenie zmian w następujących postanowieniach:

- **Transpozycja właściwych aktów prawodawstwa WE**

Zobowiązania z tytułu zawartych ze Wspólnotą układów monetarnych spoczywające na Monako, San Marino i na Watykanie są nadzwyczaj nierówne.

Układ monetarny z Księstwem Monako zawiera największą liczbę zobowiązań. W przeciwieństwie do układu z Monako, układy z San Marino oraz z Watykanem nie pociągają za sobą żadnych szczególnych zobowiązań w zakresie transpozycji prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środków płatniczych euro przed fałszowaniem oraz określenia form współpracy z Wspólnotą w tej dziedzinie. **Mając na uwadze zapewnienie równych szans oraz właściwej ochrony banknotów i monet euro przed fałszowaniem władze San Marino wraz z Państwem Watykańskim mają stosować właściwe przepisy prawodawstwa wspólnotowego.**

Instytucje finansowe prowadzące działalność w krajach, które podpisały układy monetarne, mogą uzyskać dostęp do międzybankowego systemu płatności i rozrachunku oraz systemu rozrachunku papierów wartościowych Unii Europejskiej. Księstwo Monako faktycznie korzysta z tej możliwości, tak więc zobowiązane jest do stosowania w tym celu właściwych przepisów prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinach finansów i bankowości. Zważywszy na skalę działalności sektora bankowego w San Marino oraz jego ścisłe interakcje z bankami działającymi w obszarze euro (instytucje finansowe z San Marino korzystają z dostępu do systemów płatności za pośrednictwem banków włoskich), **Republika San Marino powinna również dostosować swoje prawodawstwo w sektorze bankowo-finansowym do prawodawstwa obowiązującego we Wspólnocie.** Zważywszy na rozmiary prawodawstwa

¹ Zob. Konkluzje Rady ECOFIN w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych rewersów i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu, przyjęte na 2922 posiedzeniu Rady ECOFIN w dniu 10 lutego 2009 r.

² COM (2009)359 z dnia 14 lipca 2009 r.

wspólnotowego oraz ograniczone zdolności obsługi administracyjnej w San Marino, Republice San Marino należy zezwolić na zastosowanie okresu przejściowego trwającego pięć lat.

- **Mechanizmy monitorowania**

W przeciwieństwie do procedur przewidzianych układem monetarnym z Monako, w układach zawartych z San Marino oraz z Watykanem nie przewidziano żadnych uzupełniających procedur monitorowania. Wobec braku regularnego, sformalizowanego mechanizmu monitorowania, San Marino ani Watykan nie składają regularnych sprawozdań z wykonania postanowień układu, nie otrzymują również należytych informacji o stanie rozwoju sytuacji prawnej w dziedzinie objętej warunkami zawartych układów. Dlatego też Komisja wnioskuje o utworzenie dwóch nowych, wspólnych komitetów – analogicznych do komitetu powołanego razem z Księstwem Monako – z Republiką San Marino oraz Państwem Watykańskim.

W skład **wspólnego komitetu z udziałem Republiki San Marino** wchodziłoby przedstawicieli San Marino, Włoch, Komisji Europejskiej oraz Europejskiego Banku Centralnego. Komitet odpowiadałby za usprawnianie wykonania postanowień układu oraz omawianie ewentualnych zmian w wykazie aktów prawodawstwa wspólnotowego, które muszą być stosowane przez San Marino. Należy również nadać mu uprawnienia do podejmowania decyzji w odniesieniu do ograniczonej liczby zagadnień, z tytułu układu monetarnego (na przykład: zatwierdzanie zmiany mennicy, która bije monety euro Republiki San Marino).

- **Pułap emisji monet euro**

Z przyczyn o charakterze historycznym pułapy maksymalnej liczby monet wytwarzanych przez Monako, San Marino oraz Watykan zostały ustalone na dwa różne sposoby (Monako ma obecnie prawo emitowania jednej pięćsetnej (1/500) liczby monet emitowanych przez Francję, podczas gdy dla San Marino oraz Watykanu wyznaczono sztywne limity), dające bardzo rozbieżne rezultaty.

Mając na uwadze zapewnienie sprawiedliwego traktowania wszystkich państw sygnatariuszy układów monetarnych Komisja proponuje wprowadzenie **jednej, jednolitej metody wyliczania pułapów emisji monet euro** (która miałaby zastosowanie również do przyszłych układów).

Nowe pułapy składałyby się z dwóch części – stałej i zmiennej:

- (1) **Część stała** ma na celu pokrycie zapotrzebowania kolekcjonerów monet. Zgodnie z ogólnymi szacunkami na pokrycie zapotrzebowania rynku kolekcjonerów powinny wystarczyć monety o łącznej wartości 2,1 mln EUR³.
- (2) **Część zmienna** – w przypadku San Marino – ma się opierać na średniej emisji we Włoszech w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Średnia liczba monet w przeliczeniu na jednego mieszkańca wyemitowana we Włoszech w roku (n-1) zostanie pomnożona przez liczbę mieszkańców San Marino.

³ San Marino skupiło się przykładowo na biciu z pewnymi sukcesami wybranych nominałów monet w walucie euro: monety te są obecnie sprzedawane za cenę zgodną z ich wartością nominalną.

- **Zasady bicia monet euro**

W obecnie obowiązujących układach monetarnych z San Marino i Watykanem zastrzeżono wyłączne prawo produkcji monet euro dla narodowej mennicy włoskiej. Zasadę tę wprowadzono ze względów historycznych w czasie, gdy gotówka euro nie była jeszcze w obrocie i niemal wszystkie kraje strefy euro biły monety euro tylko na własne potrzeby. Sytuacja uległa od tego czasu zmianie i wiele krajów strefy euro zleca obecnie bicie swoich monet w innych krajach strefy euro, a niektóre kupują monety z zasobów zagranicznych.

Dlatego też Komisja proponuje **umożliwienie San Marino i Watykanowi zlecenia bicia ich monet euro w innych mennicach w UE, posiadających doświadczenie w produkcji monet euro**. Każda zmiana mennicy wymagałaby jednak zatwierdzenia przez właściwy wspólny komitet.

- **Wybór właściwej jurysdykcji**

Obecne układy monetarne nie pozostawiają Wspólnocie żadnych środków odwoławczych w przypadku, gdyby kraje sygnatariusze układu nie spełniały spoczywających na nich zobowiązań (przykładowo – przez niedopełnienie terminowej transpozycji stosownych przepisów prawodawstwa wspólnotowego), poza ostatecznym – a więc mało prawdopodobnym – jednostronnym odstępniem od układu. W związku z powyższym Komisja wnioskuję o **wskazanie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości jako sądu właściwego do rozpatrywania i rozstrzygania ewentualnych sporów** na tle wykonywania postanowień układów monetarnych.

Zalecenie

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do renegocjowanego układu monetarnego z Republiką San Marino

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. [111 ust. 3](#),

uwzględniając zalecenie Komisji⁴,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od momentu wprowadzenia euro kwestie pieniężne i dewizowe leżą w kompetencji Wspólnoty.
- (2) Rada jest odpowiedzialna za określanie ustaleń koniecznych do prowadzenia negocjacji i zawierania porozumień w sprawach odnoszących się do reżimu pieniężnego lub kursowego.
- (3) Republika Włoska zawarła, w imieniu Wspólnoty, układ monetarny z Republiką San Marino podpisany w dniu 29 listopada 2000 r.
- (4) Dnia 10 lutego 2009 r. Rada zadecydowała, że Komisja ma przeprowadzić przegląd funkcjonowania obowiązujących układów, rozważając ewentualność podniesienia pułapów emisji monet.
- (5) W swym komunikacie zatytułowanym „Sprawozdanie z funkcjonowania układów monetarnych zawartych z Monako, San Marino i Watykanem”⁶ Komisja stwierdza, że układ monetarny z San Marino w obecnie obowiązującym brzmieniu wymaga zmian zmierzających do zapewnienia bardziej konsekwentnego traktowania w stosunkach między Wspólnotą a państwami, które zawarły z nią układy monetarne.
- (6) Należy zatem czym prędzej renegocjować układ monetarny z Republiką San Marino tak, aby nowy reżim mógł wejść w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., jednocześnie z wejściem w życie nowych reguł określających zasady wprowadzania do obiegu monet euro, ustanowionych przez Komisję jej zaleceniem w sprawie wspólnych wytycznych

⁴ Dz.U. C [\[...\]](#) z [\[...\]](#), s. [\[...\]](#)

⁵ Dz.U. C [\[...\]](#) z [\[...\]](#), s. [\[...\]](#)

⁶ COM(2009) 359.

dotyczących stron narodowych i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu z dnia 19 grudnia 2008 r., zatwierdzonym konkluzjami Rady z dnia 10 lutego 2009 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W najbliższym możliwym terminie Republika Włoska powiadomi Republikę San Marino o konieczności wprowadzenia zmian w obecnie obowiązującym układzie monetarnym zawartym przez Republikę Włoską, reprezentującą Wspólnotę Europejską, oraz Republikę San Marino, proponując ponowne negocjacje stosownych postanowień tego układu.

Artykuł 2

W toku ponownych negocjacji układu z Republiką San Marino Wspólnota dąży do wprowadzenia następujących zmian:

- a) układ zawarty bezpośrednio między Wspólnotą a Republiką San Marino. Tekst układu w formie skodyfikowanej na podstawie dotychczas obowiązującego dokumentu wraz z wprowadzonymi zmianami.
- b) Republika San Marino zobowiązuje się do podjęcia wszelkich odpowiednich kroków (za pomocą transpozycji bezpośredniej lub, ewentualnie, działań równoznacznych) w celu:
 - stosowania wszelkich odpowiednich przepisów wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie bankowości i finansów, w szczególności aktów prawa odnoszących się do działalności i nadzoru zainteresowanych instytucji,
 - stosowania wszelkich obowiązujących przepisów wspólnotowego prawodawstwa zapobiegającego praniu pieniędzy, oszustwom oraz fałszowaniu pieniędzy (w formie gotówki i bezgotówkowych środków płatniczych), a także w sprawie medali i żetonów oraz obowiązujących wymogów sprawozdawczości do celów statystycznych.

Republika San Marino gwarantuje skuteczne wdrożenie wszelkich przepisów wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie bankowości i finansów na swoim terytorium przed dniem 1 stycznia 2015 r. Do układu monetarnego załączony zostanie załącznik z wyszczególnieniem terminów ostatecznego wdrożenia wyżej wymienionych środków.

- c) Metoda określania pułapów emisji monet euro przez Republikę San Marino ulega zmianie. Nowy pułap zostanie wyliczony metodą polegającą na kombinacji części stałej, służącej zapobieganiu nadmiernej spekulacji monetami San Marino na rynku numizmatycznym poprzez zaspokojenie popytu na rynku kolekcjonerów monet, z częścią zmienną, wyliczaną na podstawie średniej emisji monet euro w przeliczeniu na jednego mieszkańca we Włoszech w roku (n-1) pomnożonej przez liczbę mieszkańców San Marino.

- d) Celem monitorowania postępów we wdrażaniu układu powołany zostanie wspólny komitet. W jego skład wejdą przedstawiciele Republiki San Marino, Republiki Włoskiej, Komisji oraz Europejskiego Banku Centralnego. Komitet będzie miał uprawnienia do corocznej adaptacji części stałej w celu uwzględnienia bieżącej inflacji oraz ewolucji na rynku numizmatów. Decyzje Komitetu będą zapadały na zasadzie jednomyślności. Wspólny komitet uchwała swój regulamin.
- e) Mennicą, która bije monety euro Republiki San Marino, jest Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato. Republika San Marino ma jednak prawo wyboru, za zgodą wspólnego komitetu, innego wykonawcy spośród mennic w UE wytwarzających monety euro. Do celów zatwierdzenia całkowitej wielkości emisji przez Europejski Bank Centralny liczba monet wyemitowanych przez Republikę San Marino zostaje dodana do liczby monet emitowanych przez państwo, w którym bijąca je mennica ma siedzibę.
- f) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wyznacza się jako właściwy do rozstrzygania ewentualnych sporów związanych z wykonywaniem postanowień układu.

W przypadku gdyby którakolwiek ze stron uznała, że Wspólnota lub Republika San Marino nie wywiązuje się należycie ze swoich zobowiązań wynikających z zawartego układu monetarnego, może wnieść przeciwko niej skargę do Trybunału Sprawiedliwości. Orzeczenie Trybunału jest ostatecznie wiążące dla obu stron, które w konsekwencji podejmują wszelkie środki służące wykonaniu wyroku w czasie określonym przez sam Trybunał w tymże wyroku. W przypadku gdyby Wspólnota bądź też Republika San Marino zaniedbały podjęcie koniecznych działań służących wykonaniu wyroku w określonym czasie, druga ze stron może jednostronnie rozwiązać układ ze skutkiem natychmiastowym.

Artykuł 3

Negocjacje układu z Republiką San Marino w imieniu Wspólnoty prowadzi Republika Włoska i Komisja. Europejski Bank Centralny w pełni uczestniczy w procesie negocjacji w zakresie właściwych sobie kompetencji. Republika Włoska i Komisja przedstawiają projekt układu Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu, zasięgając jego opinii.

Artykuł 4

Rada jest stroną, która zawiera układ.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej oraz Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*